Ajudar l'alumnat amb TEA en la transició a secundària

written by Irene López | 29 de May de 2024

Deixar l'etapa de primària enrere i començar la secundària suposa un gran canvi a la vida dels xics i xiques. L'alumnat amb TEA sol experimentar, a més, manca de suport social; no complixen amb les expectatives que establix el professorat i tenen més càrrega de treball. Tots estos factors intensifiquen, de manera negativa, la transició de primària a secundària.

En este període tan rellevant, l'alumnat amb TEA requerix una preparació i un suport més específics. Este suport s'ha de donar de manera conjunta i sistemàtica per part de totes les persones implicades en el procés. **El gran problema és que no s'ha comptat amb les veus de l'alumnat amb TEA per a poder valorar realment quines són les seues necessitats en esta transició**. Com podem brindar-los un suport exitós aleshores? L'article ***Transition From Primary to Secondary School From the Perspectives of Students With Autism Spectrum Disorder and Concomitant Intellectual Giftedness*** ens pot ajudar amb diferents estratègies.

Establir una relació de suport entre professors i alumnat amb TEA podria ajudar a transitar estos canvis en rutines i l'entorn; els ajudaria a comprendre quines expectatives han d'assolir i a acceptar un nou ambient social. Però també cal que totes les persones que formen la xarxa social

(docents, alumnat, famílies, personal no docent…) comprenguen les **diferències socioemocionals associades a les persones amb TEA**. Podrem establir així millors relacions, comunicació, empatia i solidaritat.

Els professors que desconeixen les característiques associades a l'alumnat amb TEA poden arribar a interpretar les seues peculiaritats com a dificultats d'aprenentatge; això suposa una etiqueta molt injusta i una resposta educativa ineficient. Per exemple, és important saber que les persones amb TEA poden abordar els problemes de formes noves o utilitzar més capacitats de raonament verbal. En canvi, les dificultats per a planificar-se, o la inflexibilitat cognitiva, poden dirigir la seua atenció cap a conductes repetitives.

A l'article esmentat s'analitzen les **estratègies que poden ajudar a fer que la transició entre primària i secundària tinga èxit**. Si parlem de suport emocional, ens hem de centrar en com actuar en grups socials i com obtindre acceptació social. Alguns aspectes a tindre en compte són:

- Incorporar les **habilitats socials durant tota l'escolarització** a l'institut, ja que no només presenten necessitats el primer curs.
- Ser conscients de les **dificultats** que pot suposar per a l'alumnat TEA **fer nous amics o separar-se dels seus antics companys i companyes** de primària.
- Presentar estratègies que ajuden a resoldre **problemes que puguen aparéixer a la vida quotidiana**.

Un altre dels àmbits en què l'alumnat amb TEA ha manifestat requerir més ajuda és la necessitat de **complir les expectatives de l'institut. Com els podem ajudar amb això?**

- Si el professorat manifesta la importància de les tasques que plantegen i les posicionen per sobre

d'altres, **l'alumnat amb TEA pot interpretar-ho de manera literal**. Això genera una gran frustració i ansietat.
- Gran part del professorat desconeix el **treball proposat per la resta dels seus col·legues**, la qual cosa genera una càrrega de treball aclaparadora.
- **Molts professors i professores poden suposar** que l'alumnat amb TEA està preparat per a comprendre i completar les activitats.
- Els i les alumnes amb TEA necessiten estratègies que els ajuden a **gestionar i aprofitar el temps d'una manera eficient**. Seria molt interessant entrenar-los el curs previ a la transició.

Finalment, ens hem de preguntar també com podem ajudar l'alumnat amb TEA a **desplaçar-se i recórrer un nou espai**, diferent de la seua escola primària. Algunes aportacions indiquen:

- Podria suposar un **handicap** haver de traslladar contínuament els seus materials i no deixar-los sempre a taula.
- Tindre **canvis continus** de classe, horaris, professors, mentre carregues amb les teues coses personals, genera un estrés afegit. A més, les **indicacions** i la retolació poden ser molt deficients i no els ajuden (per exemple, com cercar un professor si només s'indiquen les tres primeres lletres del seu cognom).

La transició entre primària i secundària suposa un gran desafiament per a l'alumnat amb TEA i necessiten que coneguem les seues peculiaritats, així com els grans desafiaments a què s'enfronten en esta nova etapa. El seu acompanyament hauria de ser responsabilitat de tota la comunitat educativa; però **continuen sent un grup desatès i amb menys reconeixement**. Per a poder oferir-los una

transició amb èxit entre primària i secundària, és imprescindible incorporar les seues veus a les futures investigacions que es facen sobre la transició. **Com podrem saber què és rellevant per a l'alumnat amb TEA si no els preguntem?**

[Imatge: Pixabay]